

МОЛОДАЙ КОМУНАР

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 41 (392)

Середа, 5 квітня 1961 р.

Ціна 2 коп.

За честь БУДІВЕЛЬНОЇ МАРКИ

ЧУДОВА професія у тебе, молодий будівельнику! На незорих просторах країни, у містах і селах, на необжитих місцях — всюди можна побачити плоди твоєї натхненної праці. Новобудови — наше майбутнє, наше багатство і благополуччя. З ними кожний з нас зв'язує свої світлі мрії, надії.

Ось чому професія будівельника є найбільш масовою і почесною в народі. Ось чому тисячі і тисячі юнаків і дівчат брали участь у будівництві Кременчуцького гідрозула, споруджують ударні комсомольські — Долинський і Ново-Український цукрозаводи, Кіровоградський м'ясокомбінат.

На наших очах перетворюється, молодіє орденосна Кіровоградщина: на Дніпрі гідробудівниками зведена непохитна залізобетонна твердиня — Кременчуцька ГЕС, виростають благоустроєні робітничі селища навколо буровугільної Олександрії, нові квартали жилих будинків з'явилися за останні роки на околицях Кіровограда. Всі ці об'єкти є живою історією, живим втіленням планів великого семіріччя.

Нові об'єкти споруджуються на віки і тому вони мають бути не тільки красивими, а й міцними. Отже поряд з високими темпами ведення всього комплексу будівельно-монтажних робіт на перший план виступає ще одна неодмінна умова — висока якість. І кому, як не комсомольцям, слід задавати тон у великій боротьбі за честь будівельної марки, бути взірцем сумління в цій справі.

У великому загоні молодих будівельників області є немало славнозвісних майстрів високої продуктивності праці, визнаних умільців економного і відповідного ведення робіт. «Цегляну кладку вести без найменших переробок!» — під таким девізом трудиться бригада Василя Трибоя з Кіровоградського будуправління № 1 облбудтресту. Заспіваєч високоякісної кладки стін будинків тут виступає ударник комуністичної праці, муляр-комсомолец Микола Осіяні. Вміла, красива розшивка швів у поєднанні з ощадливим витрачанням розчину — характерний «почерк» роботи цього передового виробника.

Багато сумління вкладають в свою роботу на будівництві Кременчуцького гідрозула робітничі бригади комуністичної праці Галини Вовк. Вони по праву можуть пишатися, що споруджені ними бетонні укоси на земляній греблі стоять міцно віками, надійно стримуючи натиск підкореного Дніпра. Чи ж усюди ведеться послідовна боротьба за честь будівельної марки? На жаль, ні. Неприємне враження залишається у кожного, хто побуває на будівельних об'єктах Кіровоградського м'ясокомбінату. Майданчики захаращені будівельними відходами, технологічне устаткування, яке надходить сюди, безладно звальюється у грязюку, ржавіє. Напрошується запитання: чому ж комсомольці ударної будови байдуже проходять повз ці неподобства?

В нинішньому році колектив «Кременчукгесбуду» — ударної комсомольської будови — тримає ще один екзамен на зрілість: будівельники і монтажники повинні до серпня підготувати гідрозул і селище до задачі державній приймальної комісії. Однак, незважаючи на великий досвід, набутий колективом, тут останнім часом послабили увагу до високоякісного і економного ведення робіт. Опорядження будинку ГЕС ведеться вкрай незадовільно — у деяких місцях відвалюється штукатурка. Це тривожніше становище склалося з будівництвом житлових об'єктів. З грубим порушенням технічних умов споруджено 24-квартирний будинок у 15-му кварталі. На об'єктах панує безгосподарність. Проте комсомольська організація управління житлового будівництва досі не наважиться забити на сполох, мириться з марнотратством і бракоробством.

Молоді будівельники добре пам'ятають настанову ЦК КПРС, висловлену в привітанні Всесоюзної наради молодих будівельників. Бути дбайливими господарями, економити кошти і матеріали, не допускати непродуктивних витрат — цей ключ повинен стати бойовою програмою кожного муляра, штукатура, монтажника.

Заявля А. Кравцової підтримано

НАША бригада однією з перших на заводі відгукнулася на залик комсомольсько-молодіжної бригади Альбіни Кравцової. Адже вибороти комуністичне звання — заповітна мета десяти комсомольців-токарів нашої бригади.

Якщо й надалі справи у нас йтимуть так, як зараз, сподіваємося, що звання здобудемо до дня відкриття з'їзду партії. Ми розуміємо,

що для того, щоб зватися комуністичною бригадою імені ХХІІ з'їзду КПРС, не досить календарного співпадання двох дат: відкриття

Ось вони, конкретні справи

з'їзду і присвоєння бригаді звання. Справа, розпочата свердловальницями бригади т. Кравцової по суті нова, більш досконала форма зма-

У КОЛГОСПІ «Рассвет» Бобринецького району повним ходом ідуть польові роботи. Механізатори готують площі під посів кукурудзи, сояників, цукрових буряків, завершують сівбу ранніх колосових. Молоді трактористи Сергій Тернавський, Григорій Дзюбак, Микола Попадін з перших днів роботи працюють під девізом: «Швидкість плюс якість». На знімку: тракторист-швидкісник Микола ПОПАДІН.

Від сміливих задумів—до бойових справ, молоді КУКУРУДЗОВОДИ! НАША МЕТА: 60 і 300

ЗАКІНЧИЛА я в 1958 році десятирічку і пішла працювати в рільничу бригаду. А коли почали комплектувати ланки на майбутній рік, правління артлі затвердило мене ланковою. Признаюсь, сумніви були: сама ще молода, недосвідчена, а в ланці ж 21 жінка та всі із стажем солідним: по тридцять і більше років за плечима мають.

Спасибі, бригадир першої бригади Григорій Корнійович Кожухівський підбадьорив добрим словом, допоміг в роботі. Та й колгоспниця Ганна Кожухівська, Єлизавета Кирилюк і інші завжди порадами своїми підтримували. Словом, діло пішло. Про це свідчать і результати нашої роботи: виростили з кожного гекта-

ра по 50 центнерів кукурудзи сорту «ВІР-42» та по 230 центнерів цукрових буряків з площі 25 гектарів. На цей рік наша ланка збільшилася удвоє. Отже, керувати нею буде складніше. Та, не дивлячись на це, ми сміливо визначили свій рубіж: одержати на круг по 300 центнерів цукрових буряків і по 60 центнерів сухого зерна кукурудзи.

Боротьбу за майбутній урожай ми ведемо вже зараз: вивозимо добрива, го-

туємо насіння. На сьогодні вже зібрано 20 центнерів попелу та біля 300 тонн пергно-сіпцю, вивезеного в поле. Я і кілька молодших членів ланки відвідуємо агрокурси, де вивчаємо передові прийоми вирощування просапних культур, знайомимося з досвідом роботи майстрів високих урожаїв.

С. НАГІРНА, ланкова колгоспу імені Щорса Ульяновського району.

Неспокійні

КОЛГОСП імені Леніна дуже відставав з вивезенням добрив на поля. — Цього далі не повинно бути, — в один голос заявили на зборах комсомольці.

В артлі було створено комсомольсько-молодіжну бригаду по транспортуванню місцевих добрив на поля. В її розпорядження правління колгоспу виділило 4 автомашини, трактор.

Щоб якнайкраще використати транспорт, молоді ентузіасти вирішили працювати у дві зміни. — У першу ж ніч відправили в поле понад 80 тонн місцевих добрив. Завзято попрацювали комсомольці-шофери Василь Олійниченко, Анатолій Ковпак та Микола Аркан. Кожен з них встиг зробити по 10—12 рейсів на відстані до 5—7 кілометрів. Дружно, з молодечим запалом потрудились і вантажники Володимир Драган, Андрій і Олександр Мошнягули, Віталій Патратій та інші.

А вранці відбулась перезміна. Молоді трудівники вправно орудували вилами, швидко навантажуючи перегній на машини та тракторний причіп. Спорилася робота у Василя Янишевського, Володимира Аркана, Олени Арсірій, Люби Спринсян, Галини Татарової та інших. Разом з ними працював і їх ватажок — секретар комсомольської організації артлі Венедикт Сняренко.

Наприкінці дня ще 50 тонн добрив було вивезено в поле.

Г. ПОЗНЯК, працівник райгазети «Комуніст», Ново-Український район.

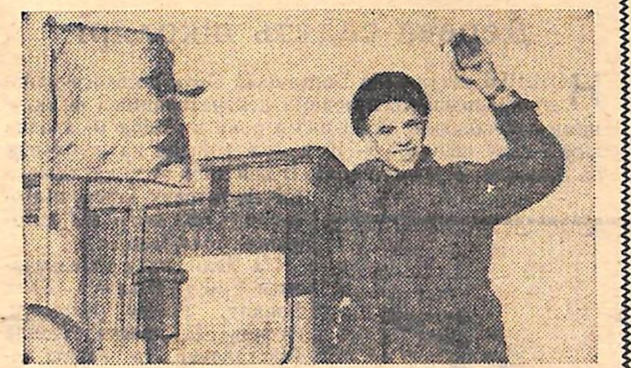

Фото В. КОВПАКА.

ПЕРЕВІРАЄМО ГОТОВНІСТЬ ДО СІВБИ КУКУРУДЗИ

ВРАХУВАВШИ

НА ТИХ пам'ятних комсомольських зборах колгоспу «Радянська Україна» Новопраського району, які відбулися невдовзі після закінчення роботи січневого Пленуму ЦК КПРС, довгих і палких суперечок не було. Всі зійшлися на одному: «Взяти над королевою полів комсомольське шефство».

Молоді трудівники попросили правління колгоспу виділити площу в 25 гектарів, на якій вирішили виростити не менше 55 центнерів зерна качанистої з кожного гектара.

З того дня робота закипіла по-новому, по-бойовому. Через п'ять днів комсомолец-тракторист Володимир Горбенко рапортував про готовність до виходу в поле свого «КДП-35», а сам пішов до колгоспних кова-

лів допомогти в ремонті сівалок, культиваторів, плугів.

Ланкова комсомольсько-молодіжної ланки Світлана Вовк особисто ще раз перевірила готівність насіння.

На комсомольські гекта-

МИНУЛОРІЧНІ ПОМИЛКИ

ри одна за одною пішли навантажені перегноем машини. На останньому недільнику працювали не тільки кукурузоводи, а й доярки, телятниця, скотоаї. Шофери Іван Бражник і Микола Бабич вивезли за цей день по 50 тонн, а всього комсомольці за добу вивезли більше 200 тонн перегною.

Ланки кукурузоводів Т. Бражник і М. Горгоц вже мають на своїх плантаціях

по 15 тонн перегною на кожному гектарі.

Треба віддати належне правління колгоспу: воно по-справжньому взялося за кукурудзу, врахувало минулорічні помилки, коли через неправильне регулювання кукурудз'яних сівалок не виійшли квадрати, посіви були зріджені, тому що норми висіву насіння не дотримувалися.

Зараз голова колгоспу П. І. Оводенко особисто перевіряв поданий бригадиром тракторної бригади П. Фо-

ЦЕ НАМ ПІД СИЛУ

НАША комсомольська організація створила дві молодіжних механізованих ланки. Керівництво ними доручено кращим трактористам Віктору Левадному та Дмитру Шаповалу. Їх зобов'язання — з площі 270 гектарів зібрати на круг по 50,3 центнера сухого зерна кукурудзи.

Як і комсомольська організація в цілому, так і члени механізованих ланок всю свою увагу тепер спрямовують на підготовку вихідних позицій, з яких поведемо рішучу битву за кукурудзу. Вся техніка, причіпні знаряддя, насіння вже привезені в порядок, все готове до наступу.

Основним завданням зараз є нагромадження органічних та мінеральних добрив. Ланки В. Левадного і Д. Шаповала вже мають на своєму рахунку три тисячі тонн вивезеного в поле перегною.

На недавніх зборах комсомольці підняли питання про створення в колгоспі кролеферми. З цією метою юнаки й дівчата вирішили виростити вдома 800 штук кролів. Частина з них, зокрема маточне поголів'я, вони передадуть в колгосп для створення громадської кролеферми.

Натхнені історичними документами січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України, наші комсомольці і молоді докладають всіх сил, щоб ці рішення перетворити в життя. Адже завдання ці нам під силу!

В. ТАРАДАЄНКО, секретар комсомольської організації колгоспу імені Орджонікідзе Хмельницького району.

НАШІ НАДІЙНІ ПОМІЧНИКИ

КОЛЕКТИВ радгоспу «Устимівський» заслужено пишеться своїми молодими труїдівниками, юнаками й дівчатами, які носять високе звання члена ВЛКСМ. Куди не підеш — і на полі, і на фермах — скрізь зустрінеш їх, завзятих, працюючих, неспокоїлих.

На свинофермі першого відділка радгоспу сумлінно трудяться сестри Євдокія і Галина Мазурики. Уже те, що вони в минулому році одержали по 38 поросят від основної свиноматки, свідчить про їх наполегливість, про любов до своєї роботи. На третій рік семирочки сестри поставили перед собою мету: одержати по 40 поросят на кожну основну свиноматку.

Славиться в нас своїми ділами телятниця другого відділка радгоспу Марія Волочнюк. Щомісяця середньодобовий приріст ваги кожного теляти її групи становить 470—560 грамів. Марія не тільки добре працює, а й наполегливо оволодіває знаннями, вчиться в Бобриньському сільськогосподарському технікумі. Односельчани виявили високе довір'я комсомолці, обравши її депутатом сільської Ради. Активно поєднує роботу з навчанням в Олександрійському сільськогосподарському технікумі також Ольга Дягу.

Далеко за межами радгоспу відомі імена механізаторів Івана Остаха, Михайла Міля, Олександра Рожкова, Володимира Дьона. Вони славно потрудилися в минулому році, а тепер ще з більшим завзяттям розгортають польові роботи.

Комсомольці і молодь зобов'язалися в цьому році виростити по 50 центнерів кукурудзи на круг з площі 450 гектарів. Для цього юнаки й дівчата провели всебічну підготовку, вчасно підготували техніку, удобрили поля.

Не тільки в труді, а й у багатьох корисних справах застрільниками виступають комсомольці. Вони обладнали червоні кутки на фермах, висадили на садби радгоспу п'ять тисяч фруктових дерев, влітку минулого року спорудили своїми силами літній кінотеатр. Переважна більшість юнаків і дівчат є активними учасниками художньої самодіяльності.

Неоцінену допомогу подають члени ВЛКСМ партійній організації у масово-політичній роботі. Понад 20 комсомольців працюють агітаторами. Старанністю у виконанні дорученої справи відзначаються інженер по нормуванню Ігор Мироненко, доярка Ольга Дягу, зоотехнік Євдокія Булах, телятниця Марія Волочнюк, робітниця Марія Верещак та інші.

Регулярно, два рази на місяць, у нас виходять стінна газета «За високий урожай» та «Вікна сатири». У випуску їх найактивнішу участь бере молодь.

Ми, комуністи, вбачаємо у комсомольців своїх надійних помічників. і поповнюємо свої ряди за рахунок найкращих, найініціативніших членів ВЛКСМ. За минулий рік з їх числа прийнято 7 чоловік кандидатами в члени КПРС. Серед них доярка Катерина Гайдук, тракторист Микола Яковлев, бригадир комплексної бригади Микола Цимбал та інші.

Партійна організація всіляко сприяє ініціативі, підтримує починання молоді, спрямовує її зусилля на виконання соціалістичних зобов'язань. А це і є запорукою наших господарських успіхів.

С. МАКУХА,
секретар парторганізації радгоспу «Устимівський».

А ЩО ТИ ЗРОБИВ *Йде місячник лісу й саду* для озеленення рідного краю?

Зацвітуть яблуни

БАГАТО зараз справ у колгоспного садового-комуніста Степана Зінченка. І тому, як тільки розвидниться, він поспішає у поле. Тут на чотирнадцяти гектарах буде закладено фруктовий сад.

А поки що Степан Зінченко з колгоспником Трохимом Власенком маркують площу, забивають кілки. Вони поспішають: через день—два прийдуть сюди комсомольці й піонери, викопують ямки. А потім, як прогріється ґрунт в ямках, висадять молоді деревця.

Колгосп уже завіз саджанці груш, яблунь, слив, вишень та чорної смородини. І про живу огорожу завчасно потурбувався Степан Зінченко. Він заздалегідь засіяв шкільку білою і жовтою акацією, пірамідальною таполю, яке згодом буде висаджено навколо саду.

Отже, незабаром 36 гектарів наявного саду збільшаться на 14 гектарів. А всього до кінця семирочки колгосп планує довести площу саду до 100 гектарів.

Уздовж доріг комсомольці артілі також висадять 1800 штук декоративних дерев, з них тисячу штук вічнозелених — ялини і сосни. Під ці дерева добираються відповідні ґрунти.

Відрядно, що не тільки шляхи й колгоспні сади цвітуть. Село прикрасять квітучозелені садиби колгоспників. Про це потурбувалося правління артілі. Завезено і продано колгоспникам більше 2000 штук саджанців фруктових дерев. Комсомольці Петро Друженко, Анатолій Бершадський, Микола Зубар та інші придбали і висадили по 18—20 дерев.

В. КУЗЬМЕНКО,
наш позаштатний кореспондент.

Колгосп імені Кірова
Ново-Архангельського району.

Дерева садять школярі

КОЖНОЇ весни село Богданівка Знам'янського району прикрашається новими декоративними і фруктовими саджанцями. Ось і цього року в період місячника лісу і саду школярі 5—10 класів вийшли на недільник по озелененню рідного села. В цей день було висаджено 150 фруктових дерев, підготовлено 503 ямки під декоративні саджанці.

На недільнику відзначилися учні 7—8 класів Гая Бондар, Віктор Климчук, Василь Дорошенко, Павло Білоголовий. За період місячника богданівські школярі посадили 1800 саджанців.

В. МОСТОВА,
старша піонервожата Богданівської середньої школи Знам'янського району.

На знімку: учні Бобриньської торговельно-кооперативної школи обкопують дерева біля районувермага.
Фото В. КОВПАКА.

Було б тільки БАЖАННЯ

Таким брудним і огидним, що Наді ставало страшно. Але поряд були дорослі люди, і вона їх неохоче наслідувала.

Дізнавшись про це, Микола Гура серйозно поговорив з старим, категорично заборонив йому запрошувати до себе Надю. Зовні той з усім погоджувався. Але насправді таємно продовжував робити своє. Тоді комсомольці вирішили більше не відпускати Надю в місто. Її стали запрошувати на молодіжні вечори та концерти художньої самодіяльності, на комсомольські збори, почали давати дівчині доручення. Поступово вона стала відчувати, що про неї турбуються товариші, що вона їм потрібна.

Газети і радіо приносили щодня все нові й нові вісті про політ ракет і супутників. Надя, хоч і раніше мало вірила в існування бога, тепер остаточно пересвідчилася, що старий її обдурював. Життя, цікаве і чудове, існує не на тому світі, а на землі.

Страшні дні залишилися позаду. Я дивлюся на Надю і радію за неї, радію за тих, хто прийшов на допомогу їй в тяжку хвилину життя, хто допоміг стати на вірний шлях. З вдячністю говорить Надя про начальника дільниці А. Рогозіна, майстра А. Кириченка, зварювальника Б. Трофімцева і колишнього комсомольського секретаря М. Гуру, які так багато зробили для неї короткого, вирвали з тенет релігійного дурману.

Тепер Надя працює плиточницею в бригаді І. Савонова. Члени цього колективу допомогли їй освоїти дві спеціальності. Надя — активна комсомолка, знову пішла навчатися у вечірню школу робітничої молоді, бере участь в художній самодіяльності Палацу культури. Тепер у Наді багато справжніх, хороших друзів.

В. ЛЕБЬОДКІН,
керівник позаштатного комуніста «Молодого комуніста».

с. Хрушов.

Шість років тому, колишні студенти Олександрійського педагогічного училища, посадили багато дерев у парку імені Діброви. А потім роз'їхалися на роботу по місцю призначення. Посаджені нами дерева виростили, прикрасили шахтарську Олександрію.

В минулому році мені знов довелося побувати в цьому місті. Приємно було бачити, з якою насолодою в тіні посаджених нашими руками дерев відпочивають люди. Добрим, теплим словом вони, безпечно, згадують тих, хто створив цей мальовничий куточок.

А скільки ще є в нас пустирів, ярів, які можна і треба перетворити у зелені оазиси! А скільки є шляхів, вулиць, садів робітників і колгоспників, на які аж просяться дерева!

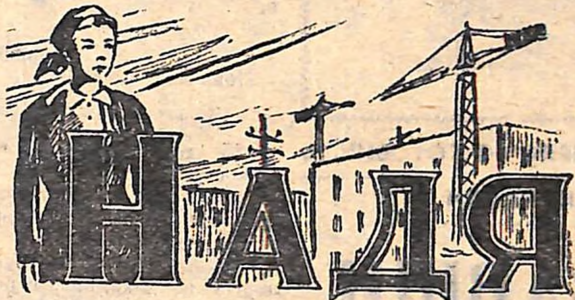
З кожним днем змінюється обличчя наших сіл. Та стали б вони ще красивішими, коли б сільський пейзаж доповнився чудовими алеями, садами, гаями.

Більшість сіл нашого Компаніївського району бідні на зелене вбрання. Як не дивно, але сільські Ради, колгоспи не звертають уваги на озеленення, безпідставно вважаючи це другорядною справою. Та й комсомольці чомусь миряться з цим, не виявляють настирливості, ініціативи.

В нашому селі, наприклад, багато колгоспників охоче б займалися садівництвом, але не знають, як, де взяти саджанці. Не раз зверталися ми до правління колгоспу і виконкому сільської Ради з проханням допомогти придбати саджанці груш, яблунь, абрикос, слив тощо. Та всі наші наміри не досягли мети.

Невже так важко завезти в село саджанці і організувати їх продаж населенню? Безперечно, не важко, було б тільки бажання.

Т. ЧУМАЧЕНКО,
бібліотекар Семенівської бібліотеки Компаніївського району.

НЕЩОДАВНО на репетиції гуртків художньої самодіяльності Палацу культури я зустрів наймолодшу учасницю танцювального колективу Надю Михайленко. Її обличчя випромінювало радість: вона трималася так вільно, що мені самому стало якось приємно за неї. І тому хочеться детальніше розповісти про цю дівчину.

...Зовсім маленькою, в

дворічному віці залишилася Надя без батьків. Глава сімейства був засуджений за крадіжку на 10 років, а мати, зв'язавшись з якимось чоловіком, пішла назавжди від дітей. Надю і її сестру Віру взяли на виховання чужі люди. Віра довгий час жила в далекої рідні. Надя ж переходила з рук в руки, поки не потрапила в дитячий будинок. Тільки там вона відчула справжню ласку, турботу, пішла навчатися в перший клас.

Повернувшись додому, батько розшукав дітей і забрав їх до себе. Через деякий час він знову одружився. Після цього дітей перестала радувати зустріч з батьком, адже при мачусі життя було нестерпним.

Діти не витримали всіх принижень і пішли від батька. Віра повернулася до своєї далекої рідні, а Надя вирішила працювати на будівництві Кременчуцької ГЕС.

Нелегко доводиться людині, якщо вона в тяжку хвилину опиниться одна, без друзів, особливо, якщо ця людина тільки-но вступає в самостійне життя.

У Наді якраз не було на будові ні знайомих, ні друзів. Ні в кого було навіть переночувати. Не було в неї і грошей.

— А ти зайді в комітет комсомолу, — порадив їй хтось.

В комітеті комсомолу «Кременчукгесбуду» Надю зустріли привітно. Дізнавшись про її труднощі, допомогли з житлом. Секретар комсомольської органі-

— Так що, Галинко, помагаємося? Але не думай, що я тобі поступлюся, — звертається Раїса Дуда до Галини Білашової, яка викликала її на змагання.

Серйозна суперниця у Раї. Працює вона дояркою у військовому колгоспі імені Леніна Олександрійського району. У своїй групі має 35 корів і надоїла вже від кожної з них понад 500 літрів молока. А до кінця року зобов'язалася довести надої до 3.000 літрів.

Та Раїса не хвилюється: своє зобов'язання вона теж виконає з честю. Недарма ж у колгоспі імені Калініна Петрівського району її всім у приклад ставлять.

На знімку (зліва направо): доярки Галина БІЛАШОВА та Раїса ДУДА.

Фото В. КОВПАКА.

У ПОХІД ВИРУШАЮТЬ УЧНІВСЬКІ БРИГАДИ

ПЕРЕМОЖЦІ ЗАКРІПЛЮЮТЬ УСПІХ

У ПОВНІЯ готовності зустрінуть весну члени навчально-виробничої бригади Богданівської середньої школи Знам'янського району. Юні господарі подбали про те, щоб добре був відремонтований сільськогосподарський реманент і щоб в достатку було посівного матеріалу. Заготовлено чимало пташиного посліду. На протязі зими в поле вивезено багато місцевих добрив.

А господарство чимале мають школярі. Правління артілі «Родина» виділило бригаді 55 гектарів землі, на якій юні хлібороби зобов'язалися виростити з кожного гектара по 25 центнерів пшениці, по 20 центнерів соняшника, по 150 центнерів картоплі та по 300 центнерів цукрових буряків. Щоб дотримати даного слова, учні добре трудилися взимку. Зараз вони продовжують вивозити на поле гній.

Вивчивши передові методи праці знатного кукурудзвода Героя Соціалістичної Праці Ф. Я. Косянчука і ланкової артілі «Путь Ильича» Євдокії Номержицької, учні вирішили і собі створити ланку комплексної механізації, щоб вирощувати високі врожаї кукурудзи без затрат ручної праці. В ланку записалися десятикласники Л. Фоменко, А. Черниш, В. Соболев,

А. Кудренко, М. Шапошник, К. Павлова та Л. Петровенко. Допомогти молодим взялися колишні випускники-механізатори артілі І. Мостовий, В. Підгірний, В. Бондаренко, І. Брагар та А. Філоненко. Вони тепер разом з учнями вивчають сільськогосподарську техніку, щоб кожний з бригади юних умів працювати на тракторі, біля сівалки та на інших сільськогосподарських машинах.

П. РОМАНЕЦЬ.

Вісті з ланів

БОЮВИЙ настрій панує у виробничій бригаді Ново-Миргородської середньої школи № 2. Є вже по 20 тонн перегною на кожному з п'ятидесяти гектарів шкільної ділянки. На районній нараді майстрів вирощування кукурудзи бригада пообіцяла зібрати по 80 центнерів зерна з гектара.

М. СОСНА,
наш позаштатний кореспондент.

ЩОНЕДІЛІ учні Олександрівської середньої школи № 2 працювали на удобрений площ під кукурудзу. Нині ділянка в 25 гектарів вже удобрена в розрахунок 10 тонн на гектар. На цій роботі особливо відзначилися комсомольці школи.

В. ЧАЙКА.

КОЖНОЇ середі і ноділі старшокласники Чечелівської середньої школи Петрівського району підвозять на поле під кукурудзу по 60 тонн перегною.

В. ХАРЧЕНКО.

Школярі приймають виклик

Члени учнівської навчально-виробничої бригади Зибківської середньої школи Онуфріївського району в нинішньому році вирощуватимуть кукурудзу на площі 10 гектарів.

На вечір, який нещодавно відбувся в школі, з місцевого колгоспу прийшли члени комсомольсько-молодіжної ланки, очолюваної Домною Черновою. Вони розповіли своїм молодшим друзям, як боротимуться за те, щоб одержати по 70 центнерів качанис-

тої з 56-гектарної ділянки.

Механізатор Станіслав Кораблев викликав на змагання школярів. Юні кукурудзводи прийняли виклик і вирішили не відстати від своїх старших товаришів. Вони теж боротимуться за 70-центнерний урожай.

Кипить нині напружена робота на обох площах, які розташовані поруч. Школярі вже вивезли на свою ділянку більше 12 тонн гною на кожний гектар.

М. ПУТРОВА.

Зустрічі в „Червоній поляні“

Велика частина школярів захоплюється кролівництвом, і тим більше зацікавленість до обраної справи, гордість за свої успіхи виникає тоді, коли дізнаєшся, що маєш багато друзів по спільному заняттю, що працює юного кролевода ціняться нарівні з працею дорослих.

З таким настроєм покидали школярі-кролеводи звірорадгосп «Червона поляна» Ново-Українського району, де відбувся їх обласний зліт.

Всього лише два дні пробули учасники зльоту в радгоспі. Та за цей короткий час вони остигли перейняти тут багато знань, досвіду. Затамувавши подих, слухали школярі розповіді досвідчених кролеводів, директора звірорадгоспу І. Кісюріна, головного зоотехніка Г. Норкіна та інших. Потім гості ознайомились з кролефермами, правилами догляду за їх звірками.

Наступного дня на зльоті було ще цікавіше. Після доповіді заступника заві-

ХАБАРОВСЬК. Комсомолка Надія Ключева працює на виробництві. Одночасно вона — піонервожата. На завод верстатів-автоматів вона прийшла два роки тому і швидко оволоділа спеціальністю шліфувальниці.

Н. Ключева не зупинилася на досягнутому. Вона вчиться на підготовчих курсах, щоб поступити в Інститут і стати інженером-техніком. Багато часу віддає Надія піонерській роботі. Люблять і поважають свою піонервожатку школярі в «А» класу 54-ї середньої школи. Чимало хороших справ почали піонери, душею яких є їхня вожата. Вони збрали декілька тонн металолому, посадили в піонерському саду 60 кущів смородини, організували шефство над жовтентами 2-го класу.

На знімку: піонервожата Надія КЛЮЄВА серед піонерів.

Фото М. СУРОВЦЕВА.
(Фотокроніка ТАРС).

ЯКЩО вам коли-небудь доведеться проїжджати по автостраді Москва—Ростов, зверніть увагу в районі Артемівська на лінійного автоінспектора у формі лейтенанта міліції. Звуть його Анатолій Іванович Прокopenко. Ні водії автомашин, ні навіть давні друзі по роботі не знали, що ще будучи піонером, він вчинив подвиг. І от сьогодні, майже через двадцять років, йому вручено медаль «Партизан Вітчизняної війни» першого ступеня.

...Йшла Велика Вітчизняна війна. Тоді Прокopenку було 16 років, коли радянські війська тимчасово залишили його рідне місто Артемівськ. В алебастровому руднику хлопчик з друзями випадково зустрілись з пораненим радянським офіцером. Хлопці дістали для воїна цивільний одяг, допомогли перев'язати рани, нагодували і направили по дорозі до своїх.

Про це вони розповіли деяким товаришам по школі. А незабаром, весною 1942 року, в одному з сіл району — Покровському виник підпільний піонерський загін. Його начальником штабу було обрано Толою Прокopenка.

Невдовзі на вулицях Артемівська стали з'являтися листівки, у фашистів почала пропадати зброя. Все частіше окупанти виявляли перерізани телефонні проводи. То було справою рук піонерського загону. Хлопці встановили зв'язок з дітьми в районі партизанами. За їх завданням роздобули бланки фашистських пропусків, допомагали військовополоненим втікати з таборів...

Так діяв загін відважних піонерів до повернення Радянської Армії. Коли було звільнено Артемівськ, всі семеро хлопчиків з загону пішли на фронт, але назад почастило повернутись лише одному — Анатолію Прокopenку. Решта загинули смертю хоробрих.

19 лютого 1946 року Український штаб партизанського руху нагородив учасників підпільного піонерського загону в селі Покровському медалями «Партизан Вітчизняної війни» першого ступеня. Але вручити тоді медаль Прокopenку не вдалося.

Тільки вперед

ТРИ роки за плечима нашої навчально-виробничої бригади. Чимало корисних справ зроблено руками школярів.

В цьому році правління артілі імені Щорса виділило для бригади окремі масиви у 50 гектарів та лан озимої пшениці в 22 гектари. На цьому масиві ми виконуватимемо весь комплекс агротехнічних заходів. Для висіву вибрано сорт кукурудзи «ВІР-42». Планом виробничої бригади передбачено провести кореневе та позакореневе підживлення, додаткове заплінення.

На поля вже вивезено понад 450 тонн перегною-силосу. Всі учні збирають пташиний послід.

Шкільні механізатори — учні дев'ятих і десятих класів — вже відремонту-

вали трактор, а також допомогли привести у бойову готовність сільськогосподарські машини колгоспу і кінзаводу.

Зараз члени бригади вивчають досвід передових кукурудзководів країни і області — Є. Долинюк та Ф. Косянчука.

Цінні поради бригаді подають працівники станції юніатів та обласна дослідна сільськогосподарська станція.

Переконані, що своє зобов'язання — виростити на кожному гектарі кукурудзи не менше, як по 50 центнерів в зерні та по 350 центнерів зеленої маси — ми зуміємо виконати.

Олександр ДВОРНИК, бригадир навчально-виробничої бригади Онуфріївської середньої школи.

Поважають Раю люди

КОЛИ вона, склавши останній екзамен, вийшла в коридор, подруги оточили її тісним колом.

— Ну як? І цей на «п'ятірку»?

— Так.

— Щаслива! Тебе ж тепер обов'язково до інституту приймуть.

Та Рая лише посміхнулася у відповідь. А коли й директор медучилища завіз з нею мову про це, дівчина відповіла:

— Перевірю себе на практиці, а тоді й про дальше навчання можна буде подумати.

І ось Рая Купрієнко їде у Свердловке, рідне село своє. Вже не на канікули, а на роботу. В призначенні сказано, що вона завідуватиме Свердловківським медичним пунктом.

Зустрічі Раїси з односельчанами відбувалися не лише в затишному сільському медпункті. У перші ж дні своєї роботи вона прийшла на ферму, до доярок, у механізаторів побувала, перевірила санітарний стан у школі, в дитяслах.

Так, як добра господарка у своїй оселі, стежить Рая за тим, щоб чистим, чепурним було село. Ось вона знову завітала на ферму. На плечі — сумка з медикаментами, в руках — журнал, свіжі газети, бо ж Рая ще й агітатор. Весело вітається вона з доярками, справляється про здоров'я.

— Живі, здорові, — чує у відповідь. — Заходь до нас, Раїсо, розкажи новини. Багато цікавого повідає їм дівчина, а коли хто заслужить, то й докір закине.

— Йшла я оце, Галино, через твоє подвір'я. Ой, забруднене ж воно!

— Приберу увечері, — ніяковіє присоромлена дівчина.

— Гляди ж, бо перевірю. Поговоривши з тваринниками, Рая простує у польовий стан. По дорозі наздоганяє голову правління артілі.

— Потрібно нам, Семене Марковичу, колгоспний родильний будинок споруджувати. Як у сусідів.

А з листопада минулого року Рая стала секретарем комсомольської організації села. На десять чоловік зросла комсомольська ком'ю з цієї час. Зараз у Раї особливо багато турбот: комсомольці створили три ланки

по вирощуванню високого врожаю кукурудзи, вивозять добрива.

Пізнім вечором, коли стихає трудовий гомін, захопить Раю у хату, стомлена, переповнена враженнями й думками. Та не завжди на цьому кінчається трудовий день невсипущої дівчини — треба до вступу в Інститут готуватися. Мріє Рая стати терапевтом і доб'ється свого.

А. ЯРОВИЙ,
інструктор Ново-Архангельського райкомуні ЛКСМУ.

„МОЛОДИЙ КОМУНАР“ допоміж

«Трирічна Галя ніяк не могла заснути. Плакала. Дівчинку кидало в жар. Інші сестеро злякані дивились їй сестричку і тулилися до матері.

— Що, здихаєте? — басив Григорій. — Я радий був би, якби ви всі повітрягались, погнйбелі на вас немає...»

Так починалась кореспонденція «Доки Четвертак знуцатиметься над сім'єю» В. Проценка з Новгородківського району (номер за 19 лютого ц. р.). Григорій Четвертак — батько семи дітей, шодня знуцався над сім'єю: бив дружину, малих, приходив додому п'яним.

Після виступу газети поведінкою Г. Четвертака зацікавились прокуратура району і Новгородківський райвиконком.

Прокурор району В. Діброва повідомив редакції, що Г. Четвертак був викликаний в прокуратуру і суворо попереджений, що коли він і надалі продовжуватиме знуцатися над сім'єю, то буде притягнутий до кримінальної відповідальності.

Матеріали на Г. Четвертака були направлені на розгляд товариського суду колгоспу імені Куйбішева. А днями в редакцію надійшов лист від старших дітей Четвертака. «Повідомиламо вам, — пишуть вони, — що у нас в сім'ї наладилися нормальні відносини. Батько наш став непервирати, як ми вчимося. Допомогає мамі по господарству, до маленьких наших сестричок ставиться по-батьківському. Думаємо, що й ми тепер маємо справжнього батька. А вам велике спасибі. Критика в газеті допомогла, і нам тепер легше.

Вася і Володя ЧЕТВЕРТАКИ».

ПОХОДЖЕННЯ І СУТЬ ПАСХАЛЬНИХ СВЯТ

ХРИСТІАНСЬКУ релігію і вигадки про Христа визнсувачі завжди широко використовували для обдурювання народу.

Пропагандистська діяльність духовенства активізується особливо у великі свята. На одному з них, а саме «великодню» (пасха), ми й зупинимось. Він присвячений воскресінню міфічного Христа, що є основою християнського культу.

Християнство намагається довести, що «великдень» (пасха) є оригінальне, самобутнє свято, яке не має нічого спільного з святами інших релігій. Проте це далеко не так.

Звернемося до історії. Сама назва свята—пасха—староврейською мовою значить «умилостивлення». Саме свято зв'язане з весною, коли плодилася худоба і треба було приносити щедри жертви богам, щоб вони зберегли стадо від падежу. Жертвами скотарі намагалися умилостивити злих духів. Звідси й пішла назва свята — пасха.

Після того, як кочові племена осіли і стали хліборобами, відбулися зміни і у святкуванні пасхи. У хліборобів появилось ще одне весняне свято — зажинок («маcot»), тобто свято прісних хлібів, які приносилися в жертву богам родючості разом з першими снопами (в Палестині сіяли в січні). Пізніше обидва ці свята були об'єднані в одне.

У першому столітті нашої ери Римська імперія поневолила євреїв і жорстоко придушила всі їх повстання. Це викликало серед поневолених зневіру у свої сили і надію на те, що бог зверне увагу на бідуючий народ і надішле йому рятувальника — «месію», «христа». Ці історичні зміни відбулися і на святі пасхи, до якого додалися елементи месіанства.

Таким чином, ідея пасхи була реакційною. Вона притуплювала волю до боротьби і спрямовувала віруючих на шлях покірності і пасивного чекання допомоги від бога.

У такому вигляді пасху сприйняло і раннє християнство, що сформувалося як своєрідний ідеологічний

рух рабів і гноблених народів, яких жорстоко експлуатували в Римській імперії.

Ранні християни шукали в релігії врятування від гіркої дійсності. Проте релігія, зрозуміло, не може врятувати людину, вона є лише своєрідним наркотиком, що притуплює біль і подає якусь надію. Все це було добрим ґрунтом для ідеї месіанства, чекання спасіння з неба, смиренного перенесення трудящими гноблення, страждань в ім'я щастя на «тому світі». В. І. Ленін писав: «Того, хто все життя працює і бідує, релігія вчить покори і терпіння в земному житті, втішаючи надією на небесну нагороду».

У християн пасху поєднали з стражданням і смертю «месії», який цим мав врятувати людство, а тому спочатку свято мало скорботний характер, пов'язувався з постом і називалося «пасхою страждань».

Спочатку це були культу богів релігій хліборобів, і вони відображали «вмирання» природи та її «воскресіння» навесні.

З часом ці культу перемішалися між собою, поєдналися з легендою про Ісуса Христа, і на їх основі виникло багатоденне свято страждань, смерті і воскресіння Ісуса, а стара назва пасха — була збережена.

Цей короткий огляд історії виникнення пасхи («великодня») приводить до висновку, що на всіх етапах і у всіх народів це свято було проявом слабості, безпорадності трудящих перед силами природи і експлуататорами. Це свято закріплювало в свідомості людей зневіру в свої сили і викликало сподівання на богів, духів, на допомогу з неба.

Замість боротьби з гнобителями християнство закликає трудящих до терпіння і покори. З цього приводу Маркс говорив, що соціальні принципи християнства виправдовували античне рабство, вихваляли середньовічне кріпосництво і вмють також в разі потреби захистити... сучасне гноблення пролетаріату.

Релігійні пережитки стоять на перешкоді нашому суспільству в його кому-

Куточок дитинства

ністичному будівництві, у вихованні радянського патріотизму і формуванні населення справжнього наукового світогляду.

Різні пасхальні обряди (страсні хрести на будинках, цілування плащаниці, святіння пасок, яєць, ковбас) — пережитки стародавньої магії, безсило перенесення природою чоловіка не сумісні з гідністю радянської людини, що володіє силами природи.

Й чужі проповіді про необхідність страждання на цим світі, чекання другого приходу на землю міфічного Христа, ідея про блаженство за гробом.

Нова радянська людина з новим духовним обличчям вища цих забобів. Вона будує щастя на цим світі, новими відкриттями в галузі науки і техніки розвінчує всі брехливі вигадки про бога. Вона успішно готується до польоту в космос.

**В. ОЛЕКСАНДРОВ,
О. СЕРГІЄВ.**

Громадські ДОНОРИ

БІЛЯ ТРИДЦЯТИ робітниць Кіровоградського заводу «Динамік» вирішили стати громадськими донорами. Минулої суботи на завод прибули лікарі з обласної станції по переливанню крові. Першими вирішили дати кров дівчата з електроарматурного цеху № 3. Серед них — майстер цеху Євдокія Любимова, сестри Галина і Людмила Медведєви, Бела Хмельницька, Світлана Осипова та інші робітниці.

Почин електроарматурників гаряче піхопили члени бригади комуністичної праці складального радіоцеху № 2.

Динамівських донорів нагороджено грамотами-подяками обласного комітету Червоного Хреста.

В. ПОЛОНСЬКИЙ.

ВЕСНА.

Фотоюкт
В. Верушкіна.

Спорт

ПЕРШІ ІГРИ

НА Кіровоградському стадіоні «Авангард» (завод «Сільгоспдеталь») відбулися змагання на приз відкриття футбольного сезону обласного центру. В іграх брали участь десять команд товариств і відомств. Перед початком матчів була проведена традиційна естафета 11×100 м. Кращий час показали футболисти спортивного клубу «Буревісник» (факультет фізичного виховання педінституту). Вони провели естафету за 2 хвилини 38 секунд.

За умовами змагань команда, яка зазнала поразки, а при нічийному результаті мала гірший час, в естафеті вибувала із дальших ігор.

У фінальному матчі зустрілися команди — «Буревісник» та «Авангард» заводу «Червона зірка». Гру виграли більш фізично підготовлені студенти з рахунком 4:0.

Т. ВІКТОРОВ.

Секундоміри фіксують...

У ОЛЕКСАНДРІ відбувся традиційний весняний крос легкоатлетів ДСТ «Авангард». В змаганні взяло участь більше ста прихильників «королеви» спорту.

Гостра боротьба принесла перемогу команді фізкультурного колективу Семенівського вуглерозрізу. Друге і третє місця відповідно зайняли легкоатлети Байдаківської брикетної фабрики і команда зовсім молодого колективу цукрокомбінату.

За весь період змагань секундоміри зафіксували сорок чотири нормативи розрядів: чотири перших та сорок — другого і третього.

А. СКРИБЦОВ,
головний суддя змагань.

ВАЖКО АТЛЕТІВ

ЗМАГАННЯ на першість області з важкої атлетики серед сільської молоді відбулися в с. Новгородці. Ще ніколи на таких змаганнях не було стільки учасників, скільки цього разу. За першість боролос 11 районних команд і з технікумів Міністерства сільського господарства.

Рівень підготовки учасників значно кращий, ніж будь-коли. Сільські богатирі встановили 7 рекордів Кіровоградщини і шість обласного товариства «Колгоспник». Більшість з них належать Миколі Рудченку (Ульянівський район).

Другим героєм змагання був представник Долинського району Леонід Сердюк. Це вони обидва першими в області показали результати, що дорівнюють першому спортивному розряду. Непоміжно також виступили шангісти Леонід Тесля (Ново-Український район), Віктор Черняк (Ульянівський район) та інші.

У командному заліку першість завоювали спортсмени Ульянівського району. На другому місці команда Долинського району і на третьому — Голованівського району.

Серед учбових закладів найсильнішими виявилися важкоатлети Кіровоградського технікуму механізації сільського господарства.

М. ПИРОЖЕНКО.

Шахи і Шашки

Півфінал закінчено

ЗАКІНЧИВСЯ півфінал першості СРСР з міжнародних шашок, який проходив у Кіровограді. В змаганнях взяло участь 14 майстрів спорту і чотири кандидати в майстри. Серед учасників турніру був неодноразовий чемпіон Москви В. Агафонов, шестипразовий чемпіон РРФСР М. Сретенський, переможець першого міжнародного турніру в Москві М. Коган з України і багато інших відомих шашкістів. Наймолодшим спортсменом цих змагань був вісімнадцятирічний представник Білорусії Б. Селянко, а найстаріший — москвич Н. Блітштейн (50 років).

В результаті напруженої боротьби перші чотири місця відповідно поділили М. Коган (УРСР); М. Сретенський (РРФСР), С. Гуляев (Узбекистан) і В. Агафонов (Москва). Вони набрали по 11,5 очка із 17 можливих.

Під час турніру провідні майстри з шашок виступили з лекціями та сеансами одночасної гри перед громадськістю міста.

М. КОНТРОБАРСЬКИЙ.

МАТЧОВА ЗУСТРІЧ

У КІРОВОГРАДСЬКОМУ Палаци спорту товариства «Авангард» відбулася матчова зустріч між юними боксерами «Кременчугсбуду» та дитячої спортивної школи заводу «Червона зірка». Перемогу з переконливим рахунком (11:4) здобули кіровоградці. Найбільш підготовленими серед них виявилися Вячеслав Сліпий, Сергій Кравченко, Валерій Прохоренко. Перемогу їм було присуджено за явну перевагу над своїми суперниками.

З числа гостей добре провели поединки Борис Петров, Петро Солод, Леонід Шешчук.

Матчова зустріч сприяла підвищенню майстерності спортсменів обох команд.

П. ЛАВРИНЕНКО.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. «Граф Монте-Крісто». Початок: першої серії — о 6 год. 30 хв. ввечера; другої серії — о 9 год. 30 хв., 11 год. 10 хв. ранку, 1 год., 2 год. 50 хв., 4 год. 40 хв. дня, 8 год. 30 хв. та 10 год. 20 хв. ввечера.

КІНОТЕАТР «МИР». «Своя голова на плечях». Початок о 10 год., 12 год. ранку, 2 год., 4 год. дня, 6 год., 8 год., 10 год. ввечера.

КІНОТЕАТР «СИВАЩЕЦЬ». «Прощайте, голуби!». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. ввечера.

СПОРТСМЕНИ ОДНОГО КОЛГОСПУ

ЦЬОГО разу на футбольному полі с. Ульяновки зустрілися спортсмени цукрокомбінату та футболисти артілі імені Шевченка. Вже в першій половині гри колгоспні футболісти показали, що вони неабияк загартовані фізично і мають технічні переваги. Під час другої половини гри м'яч знову весь час був біля воріт цукровиків.

Перемогли колгоспники. І це — не випадково. Адже шевченківці по праву вважаються найкращими спортсменами району. Навіть на обласних змаганнях вони не раз завойовували першість.

Є в них і друзі з сусідніх областей республіки. Часто у колгосп приїжджають футболісти Рижівського цукрокомбінату з Черкащини та спортсмени Криму.

Та не лише футбол приніс добру славу дружному колективу фізкультурників, в якому є до 450 членів ДССТ «Колгоспник». Відомі в районі і плавці з цього колгоспу. Це — Ліда Маковійчук, Марія Юрчик, легкоатлети Михайло Козловський, Віра Грабчак та інші любителі спорту. Є в артілі і хороша команда важкоатлетів, яка незабаром захищатиме честь району на обласних змаганнях.

Звичайно, таких успіхів низовий колектив досяг завдяки хорошій роботі громадських інструкторів.

... Настала весна. На футбольне поле і бігові доріжки вийшли спортсмени колгоспу. Підвищують свою майстерність важкоатлети, шашкісти. А на дорогах з'явилися перші групи велосипедистів.

Всі вони мріють про одне: славити свою артіль не лише у виробництві зерна, м'яса та молока, а й на спортивній арені. Золотого фінішу вам, молоді ентузіаста!

Ульянівський район.

М. ШЕВЧУК.

На вогневих рубежах

З 25 по 28 березня у Сімферополі проходила першість УРСР з кульової стрільби серед школярів. У змаганні взяли участь юні спортсмени з одинадцяти областей. Кіровоградщина була представлена на цій першості стрільцями дитячої спортивної школи облВНО. В спортивній боротьбі хороших успіхів домогся учень десятого класу Кіровоградської середньої школи № 10 Володимир Якупов. У вправі з дрібнокаліберної гвинтівки (стоячи, з коліна і лежачи) він показав результат вищий першого розряду. В. Якупова включено кандидатам

том в збірну команду школярів України.

Менш вдало виступив першорозрядник Анастолій Квітко. По сумі результатів двох положень (лежачи і з коліна) у нього більше очок, ніж у В. Якупова. Але А. Квітко показав зовсім низький результат у вправі стоячи.

В цей же період у місті проходила матчова зустріч Кіровоград — Миколаїв, яку виграли гості. Це пояснюється відсутністю в обласному центрі сильних спортсменів-стріляців.

В. ШЕЛІХОВ.

Слово за вами, викладачі фізкультури

ПІД ЧАС весняних канікул кращі спортивні бази обласного центру були передані для проведення першості з волейболу серед шкільних команд Кіровограда. Змагання проводились в двох групах — неповно-середній і середній шкіль.

Переможцями в іграх восьмирічних шкіл вийшли волейболісти школи № 1 і та спортсмени школи № 22.

Напружено проходили зустрічі у другій групі. Переможці здобували право брати участь в змаганнях, які входять до заліку обласної спартакіади школярів.

Долю першого місця у дівчат вирішувала гра між командами

школі № 19 і 26. Зустріч з рахунком 2:0 виграли волейболістки школи № 26. Жваво проходила гра юнацьких команд шкіл № 27 і 19. Лише в третій партії волейболістам школи № 27 вдалося добитися перемоги і виграли матч з рахунком 2:1.

В колективному заліку переможцями вийшли волейболістки та волейболісти школи № 19.

Проведені змагання показали низький рівень підготовленості юних спортсменів переважної більшості шкіл як технічно, так і тактично. Тому й не дивно, що волейболісти Кіровоградщини невдало виступають на республіканських юнацьких першостях.

В. ПАНТЕЛЕЄВ.